

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2020200063
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:2020200063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M., a Mgr. Petra Macha, PhD. (spravodajca), v právnej veci žalobcov: 3./ K. L. Z., W. XX. E. XXXX, F. U. XXX a 4./ SPZ Poľovnícke združenie Veľké Blahovo, IČO: 51 751 569, so sídlom: Krížna 1007/12, Dunajská Streda, obaja zastúpení: Advokátska kancelária HORVÁTH, s. r. o., so sídlom: Slnecná 592/2, Galanta, IČO: 56 059 108, proti žalovanému: Okresný úrad Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného

č. OU-DS-PLO-2019/016717 z 9. júla 2019, za účasti ďalších účastníkov konania:

1./ X. Z., W. X. Y. XXXX, F.: W. T. XXXX/XX, H. L., 2./ X. L., W. X. E. XXXX, F.: Q. XXX, U. F., zastúpený: Mgr. Peter Voloch, advokát, so sídlom: Hollého 745/34, Senica, a 3./ Poľovnícke združenie Slovenského poľovníckeho zväzu Nagyabony, IČO: 52 531 902, so sídlom: Veľké Blahovo 483, zastúpený JUDr. Peter Kovács, Rovinka 651, o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka konania 2./ a o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka konania 3./ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/41/2020-290 z 21. júla 2021, ECLI:SK:KSTT:2021:2020200063.4, takto

rozhodol:

I. Kasačné sťažnosti sa zamietajú.

II. Žalobcovi 3./ sa voči ďalšiemu účastníkovi 2./ a ďalšiemu účastníkovi 3./ priznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

III. Ostatným účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Administratívne konanie

1. Žalovaný Okresný úrad Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor, preskúmaným opatrením č. OU-DS-PLO-2019/016717 z 9. júla 2019 podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) zaevidoval zmluvu o užívaní spoločného poľovného revíru Veľké Blahovo, uzavretú 8. júla 2019 medzi vlastníkmi poľovných pozemkov zastúpenými ďalšími účastníkmi v 1. a 2. rade a užívateľom poľovného revíru - ďalším účastníkom v 3. rade.

II. Konanie na správnom súde

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 20S/41/2020-290 zo dňa 21. júla 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu vo vzťahu k žalobcom 1) a 2) [K.. Š. U. a U. Z.] prvým výrokom (I.) podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v

účinnom znení (ďalej len „SSP“) odmietol ako podanú zjavne neoprávnenými osobami. Ďalším výrokom rozsudku (II.) opatrenie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a podľa § 191 ods. 1 písm. e) a písm. g) SSP ako vydané bez dostačujúceho zistenia skutkového stavu vec a zároveň v konaní, v ktorom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného opatrenia - konkrétne k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 16 zákona o poľovníctve preskúmať naplnenie zákonných podmienok evidencie zmluvy, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcom (III.) v 3. a 4. rade [toto označenie žalobcov kasačný súd zachoval z konania pred správny súdom] priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. Ďalším účastníkom konania (IV.) právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Správny súd v odôvodnení rozsudku dospel k záveru o nedostatku podmienok konania o žalobnom návrhu žalobcov 1) a 2), pretože presvedčivo neozrejmili, na akých ich subjektívnych právach boli preskúmaným opatrením správneho orgánu ukrátení, keď z ich právneho postavenia splnomocnených zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov takéto ich práva bez ďalšieho nevyplývali. Správnu žalobu vo vzťahu k týmto odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP ako podanú zjavne neoprávnenými osobami.

4. Vo vzťahu k žalobcom 3) a 4), ktorí neboli účastníkmi konania, ktorého výstupom je žalované opatrenie, súd konštatoval naplnenie podmienok aktívnej legitímácie v zmysle § 178 ods. 1 SSP, ktoré v súvislosti s existenciou administratívnych konaní, v ktorých účasť nie je normatívne vymedzené, ako je tomu aj v konaniach o evidencii zmlúv o užívaní poľovného revíru, priznáva postavenie účastníka konania tomu, koho subjektívne právo bolo rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy priamo dotknuté.

5. Opatrenie podľa správneho súdu zasahuje do vlastníckych práv žalobcu 3) k poľovným pozemkom priznaním užívateľského práva k revíru ďalšiemu účastníkovi 3), v rozpore s vôľou tohto žalobcu, a do práv žalobcu 4) ako subjektu, v prospech ktorého bola uzavretá a na zaevidovanie správneho orgánu predložená skoršia zmluva o užívaní totožného revíru, vytvorením prekážky evidovania „jeho“ zmluvy podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru už je zaevidovaná iná zmluva.

6. Zároveň považoval za nedôvodnú námietku ďalších účastníkov konania, týkajúcu sa skutočnosti, že účastníkmi konania nie sú všetci vlastníci poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Veľké Blahovo. Právne postavenie týchto osôb nezodpovedá definícii účastníka konania podľa § 32 ods. 1 SSP ani definícii ďalších účastníkov podľa § 32 ods. 3 písm. a) a písm. b), ktorých pribratie do konania by prichádzalo do úvahy v zmysle § 33 SSP. Správny súdny poriadok obsahuje osobitnú úpravu účasť v konaní, ktorá zodpovedá charakteru správneho súdneho konania a ktorá je odlišná od úpravy účasť v civilnom sporovom konaní. Správny súdny poriadok neupravuje popretie skutkových tvrdení protistrany, následkom nedostatku ktorého podľa § 151 ods. 1 zaradeného do ôsmej hlavy prvej časti Civilného sporového poriadku je, že sa nepopreté tvrdenie považuje za nesporné, pričom primeraná aplikácia tohto pravidla podľa správneho súdu neodporuje princípom správneho konania deklarovaným v § 5 procesného predpisu.

7. Primárnou žalobnou námietkou bolo nevykonanie dokazovania v zmysle § 16 zákona o poľovníctve, teda skutkové tvrdenie, ktoré žalovaný nepoprel, pretože vo vyjadrení netvrdil opak - preverenie, či zmluvu uzatvorila fyzická alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve, podpísali ju vlastníci vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a či zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3. Z administratívneho spisu nevyplývalo vykonanie kontrolných ani hodnotiacich úkonov správneho orgánu. Z obsahu napadnutého opatrenia, ako základu pre evidenciu zmluvy, možno vyvodíť iba predloženie zmluvy o užívaní poľovného revíru a notársky osvedčenej zápisnice z rokovania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, nie preskúmanie obsahu listín z hľadiska naplnenia zákonných podmienok evidencie.

8. Zaevidovanie zmluvy opatrením zo dňa 09.07.2019 správny orgán vykonal v deň obdržania žiadosti, čo samo o sebe nepreukazuje nezákonnosť postupu správneho orgánu, ale s prihliadnutím na skutočnosť, že o predchádzajúcej žiadosti zo dňa 01.10.2018 o evidenciu zmluvy predloženej žalobcovi vydal negatívne stanovisko 14.06.2019, naznačuje podľa správneho súdu uprednostnenie žiadateľov o evidenciu realizovanú opatrením.

9. Postup správneho orgánu spochybňovali aj ďalšie skutočnosti, týkajúce sa úmrtia vlastníka poľných pozemkov X. V. pred konaním zhromaždenia vlastníkov a súvisiacej prekážky použitia udeleného splnomocnenia na hlasovanie (obdobná skutočnosť bola tvrdená vo vzťahu k vlastníkovi N. C.).

10. Správny súd sa stotožnil s námietkou žalobcov, týkajúcou sa nepreskúmateľnosti opatrenia žalovaného pre nedostatok dôvodov. Prihliadol na skutočnosť, že sa na konanie o evidovaní zmluvy podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve nevzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, ale aj na výnimočné okolnosti spočívajúce v existencii zmluvy o užívaní poľného revíru uzavretej v prospech iného subjektu, ktorá zaevidovaná nebola, a v dôvodoch tohto nezaevidovania (skutočnosť spochybňujúce platnosť vypovedania zmluvy predchádzajúceho užívateľa). Tieto skutočnosti podľa názoru súdu aj pri zohľadnení charakteru posudzovaného aktu legalizujú požiadavku na primerané odôvodnenie vysvetľujúce, prečo na evidenciu predložená zmluva zákonné podmienky pre vyhovieť žiadosti spĺňa.

III. Kasačné sťažnosti ďalšieho účastníka 2) a ďalšieho účastníka 3)

11. Ďalší účastník konania 3) (ďalej len „sťažovateľ 1“) podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, a teda z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom a podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP, z dôvodu odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ 1 kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľ 1 považoval napadnutý rozsudok za nezrozumiteľný a nedostatočne odôvodnený. Ďalej poukázal na vyjadrenie predložené v konaní pred správnym súdom k správnej žalobe (č. I. 127 a nasl.). Naďalej zotrval na názore o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcov v konaní, pretože zákon vo vzťahu k nej ustanovuje dve kumulatívne podmienky, a to: a) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané žalované opatrenie orgánu verejnej správy; b) ukrátenie na subjektívnych právach spojených s vydaním žalovaného opatrenia. Žiaden zo žalobcov nebol účastníkom administratívneho konania o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľného revíru Veľké Blahovo. Z dikcie § 27 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona o poľovníctve vyplýva, že žiadosť o evidenciu zmluvy podľa § 16 podáva užívateľ poľného revíru, ktorým je ďalší účastník konania 3), a teda nikto zo žalobcov. Žalobu podali zjavne neoprávnené osoby a nikto zo žalobcov nemá aktívnu žalobnú legitímáciu.

13. Žalobcovia tiež podľa sťažovateľa 1 nepreukázali ukrátenie na subjektívnych právach spojených s vydaním žalovaného opatrenia orgánu verejnej správy. Žalobcovia 1) a 2) nie sú vlastníkami poľných pozemkov, ale iba ich splnomocnenými zástupcami. Žalobcovia odvodzovali tvrdenie o ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch z toho, že v prípade zrušenia zaevidovania Zmluvy o užívaní poľného revíru Veľké Blahovo zo dňa 08.07.2019 by sa otvorila cesta na následné zaevidovanie Zmluvy o užívaní poľného revíru zo dňa 20.09.2018 v prospech žalobcu 4) ako užívateľa. Uvedené neobstojí pre podozrenie, že žalobcovia 1) a 2) pri zastupovaní vlastníkov poľných pozemkov 30.08.2018 zneužili plnomocenstvá udelené na predchádzajúcom Zhromaždení vlastníkov poľných pozemkov. Predchádzajúci užívateľ poľného revíru Poľnícke združenie Slovenského poľníckeho zväzu vo Veľkom Blahove, IČO: 35 628 472, podal na Okresný súd Dunajská Streda žalobu o učenie neplatnosti výpovede zo dňa 14.09.2018 Zmluvy o užívaní poľného revíru zo dňa 20.03.2017, pričom toto konanie je vedené pod sp. zn. 7C/53/2018.

14. Žalobcovia v tomto správnom konaní podľa sťažovateľa 1 nemôžu dosiahnuť nimi sledovaný účel podaním žaloby v civilnom sporovom konaní, podaním všeobecnej správnej žaloby zvolili nesprávny spôsob ochrany ich záujmov. Zákonnosť zhromaždenia vlastníkov poľných konaného dňa 30.08.2018 je spochybnená, žalobcom tak nemohli vzniknúť žiadne subjektívne práva alebo právom chránené záujmy, ktoré by mohli byť dotknuté napadnutým opatrením orgánu verejnej správy. Obec Veľké Blahovo udelila plnomocenstvo na zastupovanie vlastníka poľných pozemkov na Zhromaždení vlastníkov poľných pozemkov dňa 02.07.2019 p. l. U., a teda všetky rozhodnutia na tomto zhromaždení boli prijaté v mene obce Veľké Blahovo. Pokiaľ ide o čestné vyhlásenia niektorých vlastníkov poľných pozemkov o neudelení plnomocenstva na zastupovanie l. U., tak plnomocenstvá na ich zastupovanie na Zhromaždení dňa 02.07.2019 boli predložené žalovanému spolu so žiadosťou o zaevidovanie a

nachádzajú sa v administratívnom spise. Nie je tak dôvod na odpočítanie podielov od pomeru hlasov všetkých vlastníkov poľovných pozemkov.

15. Sťažovateľ 1 ďalej namietal, že okrem nesplnenia procesnoprávných podmienok, neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky. Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov sa uskutočnilo podľa zákona o poľovníctve a z notárskej zápisnice jasne vyplýva, že všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi boli splnené a dodržané. Ak by súd vyhovel žalobe, právne postavenie žalobcov by sa nezmenilo, keďže nedisponujú väčšinou. K nedostatku aktívnej legitímácie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Rc 8/2000, ako aj rozsudok sp. zn. 3Cdo/12/2014 a 3Cdo/98/2004.

16. Sťažovateľ 1 poukázal aj na nesprávne určenú pasívnu legitimáciu žalovaných v spore. Keďže súd nemôže prekročiť žalobný návrh a musí vychádzať z určeného okruhu žalovaných a žalobu odmietnuť. Ak by súd žalobe vyhovel a zrušil by napadnuté opatrenie, jeho výrok by mal účinnosť len vo vzťahu k stranám sporu a tretím osobám, ktorými sú vlastníci poľovných pozemkov v poľovnom revíri Veľké Blahovo, a preto by sa žaloba mala týkať aj ich. Inak by súd vyhovením žalobe porušil základné zásady správneho konania a zásadu rovnosti účastníkov konania.

17. Správny súd sa podľa sťažovateľa 1 s ním vznesenými námietkami nevysporiadal, a ani s platnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V odôvodnení rozsudku správneho súdu nie je uvedené ani jedno porušenie zákona žalovaným pri zaevidovaní zmluvy, ktoré malo za následok vydanie zrušujúceho rozsudku správneho súdu. Súd podľa sťažovateľa 1 nemôže suplovať žalobcov a porušiť ústavné práva vlastníkov poľovných pozemkov. Sťažovateľ nakoniec poznamenal, že zaevidovanie zmluvy nie je správnym aktom a preto podlieha inej žalobe než správnej. Tým, že správny súd napriek tomu vo veci rozhodol, mal za to, že sa dopustil nezákonnej selekcie vlastníkov a konal v rozpore s čl. 20 a čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, pretože odňal zákonné práva vlastníkov poľovných pozemkov byť účastníkom na súdnom procese, ale aj v rozpore so zásadami rovnosti účastníkov konania zakotvených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 37 ods. 3 Listiny základných slobôd.

18. Ďalší účastník konania 2) (ďalej len „sťažovateľ 2“) podal proti II., III. a IV. výroku napadnutého rozsudku kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, teda že správny súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, teda že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnému súdu navrhol, aby rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

19. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok považuje za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, pretože v rozsudku správny súd neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, neuvádza k akému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy malo dôjsť a ako toto porušenie mohlo mať za následok vydanie nezákonného opatrenia. Na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní v zmysle § 79 ods. 2 zákona o poľovníctve. Proces evidencie zmluvy je upravený v § 16 zákona o poľovníctve a nevzťahujú sa naň ustanovenia správneho poriadku o dokazovaní, zisťovaní podkladov pre rozhodnutie a správny orgán nemá zisťovaciu a vyšetrovaciu právomoc. Postup pri evidencii požadovaný správnym súdom je v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy. Ustanovenie § 16 zákona o poľovníctve pozná iba 3 podmienky na zaevidovanie zmluvy, ktoré boli splnené a 3 podmienky na jej nezaevidovanie, z ktorých žiadna nenastala, a to sú jediné skutočnosti, ktoré je správny orgán oprávnený skúmať. Správny súd podľa sťažovateľa žiadnym spôsobom nezdôvodnil, ako inak nad rámec má správny orgán postupovať a aké prostriedky má použiť pri zisťovaní skutočností nad rámec zákona a z akého ustanovenia a právneho predpisu tieto oprávnenia správneho orgánu majú vyplývať.

20. Žalovaný podľa sťažovateľa 2 v podaní uviedol, že sa pridrižava skutočností uvedených v spisovom materiáli, a teda popiera tvrdenia žalobcov o vykonaní dokazovania v zmysle § 16 zákona o poľovníctve. Dokazovanie sa môže vzťahovať len k splneniu 3 podmienok na zaevidovanie zmluvy, resp. 3 podmienok na nezaevidovanie.

21. Sťažovateľ 2 poukázal na to, že rozsudok neobsahuje dostatočné odôvodnenie záverov, a je teda vydaný v rozpore s § 220 CSP v spojení s § 25 SSP, a je svojvoľný a prakticky nepreskúmateľný, rozhodnutie súdu musí sporovej strane dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

22. Správny súd podľa neho nevysvetlil, prečo má žalovaný správny orgán skúmať vec nad rozsah 3 podmienok na zaevidovanie zmluvy a 3 podmienok na nezaevidovanie, vyplývajúcich z §16 zákona o poľovníctve a z akého predpisu má táto zákon o poľovníctve presahujúca povinnosť vyplývať a na základe akého právneho predpisu má správny orgán pri preverovaní postupovať. Nedostatočným odôvodnením rozsudku správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

IV. Vyjadrenia účastníkov konania ku kasačným sťažnostiam

23. Žalobcovia 3) a 4) vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa 1 poukázali v súvislosti s námietkou nedostatku aktívnej žalobnej legitímácie na skutočnosť, že správny súd žalobu žalobcov 1) a 2) odmietol. Kasačnú sťažnosť podľa § 442 ods. 1 SSP môže podať výlučne subjekt, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, inak súd kasačnú sťažnosť odmietne podľa § 459 písm. b) SSP ako neprípustnú, ak bola podaná neoprávnenou osobou. V súvislosti s aktívnou žalobnou legitímáciou poukázali na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej sa základné zásady správneho konania podľa § 3 správneho poriadku aplikujú aj v rámci administratívneho procesu evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, vrátane posudzovania okruhu žalobne legitímovaných subjektov podľa § 178 ods. 1 SSP v spojení s § 14 správneho poriadku. Žalobcovia v správnej žalobe jasne definovali, akým spôsobom a v akom rozsahu sú dotknuté ich práva, resp. právom chránené záujmy a s týmto tvrdením sa presvedčivo vysporiadal správny súd a v súvislosti s touto otázkou poukázali na závery rozsudku správneho súdu sp. zn. 14S/76/2019 z 25. novembra 2021.

24. Podľa výkladu § 16 a § 27 ods. 1 a ods. 2 zákona o poľovníctve sťažovateľom 1 by v podstate nik, okrem užívateľa poľovného revíru, nedisponoval žalobnou legitímáciou, čo považovali za absurdné. Nesúhlasili s tvrdeniami sťažovateľa 1 o údajnom zneužití plnomocenstiev s tým, že táto skutočnosť je z pohľadu posudzovania ich žalobnej legitímácie irelevantná. Prebiehajúce konanie o civilnej žalobe považovali z hľadiska žalobnej legitímácie a merita veci za irelevantné, nepovažovali sa dôležité oboznámiť sa s obsahom trestných či civilného spisu a už vôbec nie na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania.

25. K údajnému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu zdôraznili, že v danom prípade sa koná o správnej žalobe podľa Správneho súdneho poriadku a nie o civilnej žalobe. Odkaz sťažovateľa 1 na rozsudky tak považovali za nepochopiteľný. Vo vzťahu k nesprávnemu určeniu okruhu žalovaných poukázali na § 180 v spojení s § 4 písm. a) SSP, ktoré určujú, kto je v prípade správnej žaloby žalovaným. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačnému súdu navrhli, aby kasačnú sťažnosť sčasti odmietol a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol.

26. Sťažovateľ 2 vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa 1 v podstate zopakoval argumentáciu uvedenú v podanej kasačnej sťažnosti.

27. Obdobne sa žalobcovia 3 a 4 vyjadrili nesúhlasne aj ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa 2 a navrhli jej zamietnutie.

28. Ďalší účastník 1 sa v podstate stotožnil s kasačnou sťažnosťou sťažovateľa 1 a navrhol zrušenie napadnutého rozsudku.

29. Rovnaký účastník konania vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa 2 rozsiahlo (na 194 stranách) rekapituloval chronológiu sporov medzi poľovnými združeniami a osobami s nimi spojenými, zaoberal sa platnosťami jednotlivých plnomocenstiev, tvrdil trestnoprávnu zodpovednosť najmä osôb

vystupujúcich na strane žalobcov, popieral žalobnú legitímáciu žalobcov, uvádzal i skutkové tvrdenia nesúvisiace s konaním, a navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a zastavenie konania.

V. Posúdenie veci kasačným súdom

30. Táto vec bola po predložení kasačnému súdu náhodným výberom pridelená do senátu 6S. Podľa § 27c písm. A Rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení účinnom od 1. júla 2023 bola vec náhodným výberom prerozdelená do senátu č. 5 Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

31. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP najprv preskúmal prípustnosť kasačných sťažností. Po konštatovaní ich včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov v zmysle § 453 v spojení s § 445 ods. 1 písm. c/, § 440 SSP, kasačné sťažnosti prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol riadne zverejnený na úradnej tabuli a na webovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk a obe kasačné sťažnosti ako nedôvodné podľa § 461 SSP zamietol.

32. Námietky sťažovateľa 1, ktorým bolo Poľovnícke združenie Slovenského poľovníckeho zväzu Nagyabony, voči žalobnej legitímácii žalobcov, sú dôvodné v tej časti, kde namieta žalobnú legitímáciu žalobcu v 4. rade, teda konkurenčnej poľovníckej organizácie. Kasačný súd súhlasí, že táto organizácia nebola účastníkom administratívneho konania, a vydaním napadnutého opatrenia ani nebola priamo dotknutá na svojich právach (k otázke žalobnej legitímácie konkurenčného poľovníckeho združenia v takýchto prípadoch pozri napr. uznesenie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Svk/19/2021 z 1. júla 2022, body 19-20). Administratívne konanie o skoršej zmluve, ktorá bola uzavretá v prospech tohto žalobcu, bolo ukončené ešte pred uzavretím tu posudzovanej zmluvy (a na tom nič nemenila ani podaná správna žaloba proti nezaevidovaniu), preto v čase vydania preskúmaného opatrenia neexistoval priamy súvis s právami žalobcu v 4. rade, ani nebola táto evidencia neskoršej zmluvy dôvodom pre nezaevidovanie „jeho“ zmluvy. Správny súd mal voči nemu postupovať obdobne, ako keď odmietol žalobu voči pôvodným žalobcom 1 a 2. Keby takéhoto žalobcu nepovažoval za zjavne neoprávneného (§ 98 ods. 1 písm. e/ SSP), mohol vo vzťahu k nemu vidieť dôvod na zamietnutie žaloby pre nedostatok priamosti dotyku na subjektívnych právach. V otázke aktívnej legitímácie tohto žalobcu tak vec správny súd nesprávne právne posúdil.

33. Nedôvodná však bola táto námietka voči žalobcovi v 3. rade, ktorý ako prehlasovaný vlastník poľovních pozemkov je v zmysle ustálenej judikatúry oprávnený žalovať, a za takého ho považoval aj správny súd. Kasačný súd odkazuje na výklad relevantných ustanovení SSP a zákona o poľovníctve napríklad v uznesení sp. zn. 3Svk/63/2022 z 30. januára 2024 (body 31-44; tam citovaná ďalšia judikatúra), s ktorým sa (mutatis mutandis) stotožňuje.

34. Pretože správna žaloba bola podaná ako spoločná žaloba (§ 34 ods. 1 SSP), na udržateľnosť napadnutého rozsudku z toho pohľadu, či bola žaloba podaná aktívne legitimovaným žalobcom, postačuje aktívna legitímácia žalobcu v 3. rade. Nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v 4. rade preto neprivedol kasačný súd, aj pri zohľadnení zásady hospodárnosti konania, k tomu, aby kvôli tejto nesprávnosti rušil napadnutý rozsudok.

35. Taktiež boli nedôvodné námietky sťažovateľa o nepribratí ostatných vlastníkov pozemkov do konania pred správnym súdom, pretože títo vlastníci sa nedomáhali účasti v konaní, a nie je úlohou sťažovateľa 1 chrániť ich práva (§ 442 ods. 1, ods. 2 SSP). Poukazy sťažovateľa na judikatúru civilných súdov v tomto smere boli nenáležité s ohľadom na odlišný koncept postavenia strán (tu na strane žalovaného). V správnom súdnom konaní je pri prieskume opatrenia žalovaným orgán verejnej správy, ktorý toto opatrenie vydal (§ 180 ods. 1 SSP).

36. Rovnako sú nesprávne argumenty sťažovateľa, že zaevidovanie zmluvy nie je správnym aktom, a nepodlieha tak správnej žalobe. Z ustálenej judikatúry naopak plynie, že takýto evidenčný úkon okresného úradu je preskúmateľný v správnom súdnictve. K tomu sa už kasačný súd opakovane vyjadril,

napríklad v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/3/2019 z 24. marca 2020, body 41, 44.

37. Ďalšie námietky o nepreskúmateľnosti či chaotickosti rozsudku sú nedôvodné, pretože z rozsudku, napriek jeho stručnosti, vyplýva jasne, že za podstatnú vadu preskúmaného opatrenia považoval nevykonanie preskúmania splnenia podmienok podľa § 16 v spojení s § 13 zákona o poľovníctve, čo nepochybne je úlohou žalovaného. V tomto zistení videl správny súd nepreskúmateľnosť i nedostatočné zistenie skutkového stavu pri vydaní preskúmaného opatrenia. Správny súd okrem iného vyšiel z faktu, že zmluva bola zaevidovaná v deň návrhu, a tiež z absencie akýchkoľvek listín potvrdzujúcich skúmanie podmienok v spise. Bolo úlohou žalovaného overiť splnenie pozitívnych i negatívnych podmienok evidencie zmluvy. Kasačný súd opäť poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia a príkladom cituje z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020:

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a naplňovať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017)

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálne technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp. zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp. zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

38. Na námietky ďalších účastníkov konania proti aktívnej legitímácii žalobcov a okruhu účastníkov konania reagoval správny súd primerane v bodoch 45 - 54 napadnutého rozsudku; k správnosti vyhodnotenia aktívnej legitímácie sa kasačný súd už vyjadril vyššie.

39. Kasačná sťažnosť druhého sťažovateľa bola čiastočne dôvodná rovnako v časti namietajúcej žalobnú legitímáciu žalobcu v 4. rade. Tiež bola dôvodná v časti namietajúcej aplikáciu ustanovení Civilného sporového poriadku o nepopretých tvrdeniach žalobcov; tieto ustanovenia sa v správnom súdnom procese neaplikujú s ohľadom na odlišný charakter konania, v ktorom sú (resp. majú byť) spravidla úvahy žalovaného a dôkazné prostriedky obsahom preskúmaného správneho aktu a

administratívneho spisu. Faktom však je, že svoj záver o nepreskúmateľnosti a nedostatočnom zistení skutkového stavu vyvodil správny súd nielen z pasivity žalovaného, ale aj z obsahu spisu, ktorý neobsahoval žiadne listiny naznačujúce skúmanie splnenia podmienok evidencie, a aj z neobvyklej rýchlosti konania. Voči týmto úvahám sťažovateľa nič konkrétne nenamietli.

40. Nedôvodná je námietka o nedostatku zisťovacej právomoci orgánu verejnej správy, čo opäť vyplýva okrem § 16 zákona o poľovníctve aj z ustálenej judikatúry kasačného súdu (k tomu napr. rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Svk/55/2022 z 30. novembra 2023, body 44 - 50).

41. Kasačný súd poznamenáva, že v tomto súdnom konaní sa nepreskúmavalo, či boli vecne splnené podmienky evidencie zmluvy, ale či bol postup žalovaného súladný so zákonom, konkrétne, či žalovaný riadne zistil skutkový stav a či je jeho opatrenie preskúmateľné.

42. Ďalšia argumentácia viacerých účastníkov konania, ktorá cirkulovala v konaní, a týkala sa najmä otázok zneužitia niektorých splnomocnení, zákonnosti predchádzajúceho zhromaždenia vlastníkov, platnosti jednotlivých zmlúv, civilno-právnej judikatúry, či trestného konania týkajúceho sa veci, nemala potrebný súvis s konaním a s dôvodmi, na ktorých založil napadnutý rozsudok správny súd, preto sa im bližšie kasačný súd ani nevenoval.

43. Preto po konštatovaní, že aktívnu legitimáciu žalobcu v 3. rade a ani závery správneho súdu o vadách v postupe žalovaného sa sťažovateľom nepodarilo vyvrátiť, kasačný súd kasačné sťažnosti zamietol ako nedôvodné podľa § 461 SSP.

44. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 171 a § 167 ods. 1 per analogiam SSP, keď žalobca v 3. rade bol v konaní pred kasačným súdom úspešný, ale kasačné konanie bolo iniciované práve sťažovateľom 1 a sťažovateľom 2. Žalobcovi v 4. rade kasačný súd nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania z dôvodu, že kasačný súd dospel k záveru o absencii jeho aktívnej žalobnej legitimácie. Pre úplnosť však treba dodať, že žalobcovia boli v celom konaní o ich žalobe i v kasačnom konaní zastúpení rovnakým advokátom. Žalovaný bol v kasačnom konaní celkom pasívny. Ďalším účastníkom konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal kasačný súd právo na náhradu trov kasačného konania, keď im nebola súdom v kasačnom konaní uložená žiadna právne vynútiteľná povinnosť.

45. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.